

Pantáta Bezoušek.

O jeho radostech i starostech vypravuje: KAREL V. RAIS.

"Stajeráci!" zahučel berní a sáhnul do kapsy, nemluvě oběma podával stříbrnou, rozervěnou tabatěrku.
Rada vzal si šlůpec mléky, ale dědeček zvolal: "I sánky v zeli — šňupat?" ale vzal si také do špičky prstů, sňupl a rozkýchal se, až se ohýbal.
"Nějaký — silný — tabák," povídal a ještě jednou kýchnul. Vůz zatím přešel a zas táhli dále.
"Co pořád děláš, dědečku?" — zase rada spustil.
"I to ráčíte vědět, pantáto, batolím se tak s těmi dětmi, to je pořád co dělat!"
"Mají dobrou národu, já na to nejsem; chvíli, chvíli, neřeknu nic, ale pak toho mám dost," suchým hlasem úsečně, jako když řže, hovořil rada.
"Ó to já zas rád, to je má radost, člověk zrovna při těch dětech okřeje!" dědeček nadšeně velbil. "A vždycky si při tom vzpomínám, jak se náš dědeček, dej mu Bůh nebo, s námi nadovídal! Zlobil jsme ho zle, ale nerozlobil; jen málokdy si trochu zahrúcel."

Rada poslouchal mlčky, ale berní se několikrát nahlásal zasmál.
"A prasakute, tady jsou už čerstí trávníky," nahlé zvolal děd.
"Aha, aha — tady jsme v městském parku," rozjářen volal rada, "ale počkejme dál!"
Městský park tonul v plném jasnu předpoledního slunce, jež polovalo zelenající trávník, pronikalo řídká křoviska a ležilo vlnkě snětých stromů, na jejichž kmenech usedlé kapky barevně svítily; i stíny po zemi prostrkány byly duhovými šlhy.
"Na Karlově náměstí nebyli?" ptal se rada.
"Myslím, že ne — aspoň nevím —"
"I jak pak by nebyli, když tak po těch kostelích běhají —"
"Inu, možná, možná, že jsem tam byl," klidně usmíval se pantáta.
"Mně se zdá, že oni chodíjí Prahou, jakoby šli do Kutné Hory přes Mladou Boleslav!" ehechtal se rada.
"I to je vše možná, ale mně je to konečně jedno," pantáta dosti chladně odvětil.
Kroviny sem tam byly již posety drobnými zlatými motýly rozvíjejících se listků, nadité pupeny na kaštanových leskly se jako skleněné, a bílé, sloupané platánky stály tu v plném světle, jakoby se byly svělekly do naha a vyhrývaly se.
"Vidějí ho — vidějí ho —" nahlé přitlumeně zvolal rada a skrčiv se ukazoval na trávník.
"Co pak, co pak?" rychle ptal se dědouni zneapal zmatené a taky se tak skrčil.
"No — neznají ho? Kos?"
Dědouněk mrsknul jazykem.
"I čermáka — tady? U nás jsou jenom v lese?" povídal při tlumeně.
"Tady je jich všude dost — a po zahrádách."
"Ale u nás jsou celí čerul a mají zluté zobáky," divil se pantáta.
"Jaká pomoc, snad mu se žlutou, ale kos to je. Nicht wahr, pane berní!"
"Je," prohodil berní a maličko kývnul.
"Sakulente, sakulente!" zálibně povídal si pantáta a veselo pohraboval se v prosvětlených vlasích.
"Lábi se jim tu, váží!"
"Že tu šlouchá zas jednou vůči svět?" a pantáta veselo rozhlídl se parkem.
Zase kráček mlčky, křak se křak, jenom že jim trváte hrstky voselou.
Po střední široké cestě, jejíž kolík plošná plocha hrála se v plné záři slunce, procházela se několik chác, hustě kosa dětských vozíků, a dva kloboučká na svých pohled semitáhou pusa, houli se za okraji.
"Tak ony tu děti pěse taky mají kousek rodu," chvilil pantáta, "no, tady se jim to proskakuje."
"Vidějí, pane berní, javar už taky prorážil," ukazoval rada.
Berní se tlumeně zasmál a za-

jen aby už začaly skotačit!" a rada se sápravě rozesmál.
"Tak vida — najednou myslí na děti," proletole dědečkovi hlavou.
"A jestli pak to eštějí, jak jim jaro z těch proutků zrovna voní?" stěbetal rada a rychle čmúchal. — "Co pak je jim — tam u nich je toho všeho plno, ale my tu máme jen ty parky. Tuhle s panem berním potom chodíme od stromu k stromu a jen pozorujeme, co na něm za den přibylo."
Dědeček přikyvoval, ale v duchu si myslil: Je on to pudivous, na všem je to vidět. Ta Melanka s ním musí mít radost.
"I podíváme se, olšinky — olšinky — zrovna jako u nás u Zhoří — i tohle tu je zatrahtile pěkně uděláno," teď se sám radostně rozkřikl.
"Jen když jsme jim udělali radost, věří, pane berní — a teď to vezmeme pěkně tamhle kolem," holf ukazoval rada a veselo šel napřed.
Šli zase mlčky, ale pantáta pořád obhlízel se po olšinkách. Po chvíli zase šel trávník se mu zalíbil a pohledem ploužil se po něm a jednoho konce ke druhému; kapky v něm ještě visely na lupínkách zlatě zelených, a rozmočená země známě mu zadýchala.
"No, u nás ona se řta brzy budou zelenat, tenhle děst to asi popohnd," povídal nahlas.
"Ach, ach, milý dědečku, mnoho je případností, kde jsme i proti tomu posledního venkovskému dělníku k politování. Pořád jsme byli jen v těch kancelářích, potli jsme se nad registry — člověk v tom splsněl, shrbatil — a, darmo mluvit!" Rada seknuv holf saše odplivoval.
"A zlosti bývato," přidal pan berní.
Bodej! — proletole pantátovi hlavou — když ti lidé nosili peníze!

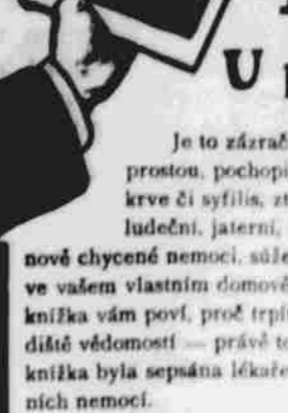
"I pantáto zlatý, ráte být tak laskav, ono se z daleka všechno zdá hezčí," potměšile začal nahlas, "my si zas o takových pánech ofradních říkáme: Bože, ti mají věk — jen rok před smrtí ho mít!"
"To se zdá, — dřeni je to, hanebné dřeni!" rada posledními zuby ostře vyponstl slovo za slůvkem.
Pantáta se tíše zachechtal, ale radovi to neušlo.
"Když oni jsou proti všemu, co povídám," nevrle zabušoval.
"To Pánbůh rač chránit, ale když je to brozná řeč!"
"Nesměj si, dědečku, myslet, že jsme jakživí venku nebyli — já jsem tam zrozen a pan berní taky," rada prudce pokračoval.
"Ale z hospodářství, myslím, že pantáta není —" usmíval se dědeček.
"Ba je, nebožtík otec byl justiciář v Zlonicích, všechno jsem viděl!"
"Ó je, pantáto drahý, ráte být tak laskav, to je jiné živobytí!"
"Já jsem z chalupy — a z malého — znám to všechno —" hledě do dál, volně, trhaně vypravoval berní.
Pantáta rychle se naň zadíval a rázem cítil, že tento málomluvný muž není, jak se zdá; spatřil jeho měkký, toužný pohled.
"Já zase všechno pamatuju, jakoby to dnes bylo — a jak rád si vzpomenu!" prudceji vypravoval.
"Jenom tu rozkož vezmíte, když se tak a prázdnem jelo na pole; vůz rachotil po silnici, a luk táhla vůz, na topolech cvrčeli a hvízдали špačkové, a lidé obáneli se roušky, smáli se, a snopy kousaly se jako hnilce. Nemám pravdu?"
"Ano, ano —" chladně kýval pantáta.
"A potom, když jsme se dali do práce, nahrbané hrsti kladli na pověsila, všamí, sluníčko plnou sílou prašilo nám do nosu, až se z nás odlila — ale daroma povídat!"
"Ba daroma!" klidně vnočil se dědouněk. "Pánbůh to byl svátek, a nás tu šli od jara do zimy, a v zimě to nás učilo pokračovat se rána do noci; děti Člověk časem z jara a tím konem nebo z křavami vyřídili a pláholi se po těch hranicích do tmy; někdy i ten kůň stádal domu, ale člověk potud kupal, hrabal, sekal, a jen volal k Bohu, aby tu práci chránil, protože jinak — je slec!"
"Všecko pravda!" kýval rada.
"Když potom vozer přišel do-

Co vojín píše.
"Ani vojáci nejsou proti bolení hlavy, ale na štěstí jest snadná pomoc, neboť kdykoli mne napadne bolení hlavy, ohýbně jeden neb dva Severovy Prásky proti bolestem hlavy a neuralgii pomohou." Tak píše p. A. Morávek, vojín u 8. pluku U. S. Cavalry, Fort Robinson, Neb. Tyto prásky účinkují příjemně, činí hlavu lehkou a neotupují mysl. Na prodej v lékárnách; 25c. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

Uznámková kancelář.
Obstarávám a přijímám oznámky do všech českých, slovenských, polských a chorvatských časopisů v Americe. Jsem výhradní oznámkový zástupce těchto časopisů. Podám Vám všechny informace, týkající se výhod, které se poskytnou oznamovatelům a obehodníkům, kteří si přejí oznamovat. Obstarávám překlady do všech řečí. Pošlu Vám seznam všech mezi-slovenských časopisů na požádání.
Alois J. Sankař,
115 Dearborn Str.,
Chicago, Illinois.

Anglické knihy.
Máme na prodej následující knihy k učení se anglické řeči: "Praktickou školu anglického jazyka," "Ználek angličtiny," "Čtenář novin anglických," "Samouk česko-anglický," "Slovensko-anglická škola," "Nový velký anglicko-český slovník (díl I.)." — Náš knihy jsou uznávány všude za nejlepší. Češtele některou tuto knihu, pište nám dnes a my Vám pošleme několik stránek na ukázkou. Adresa: Česko-anglická škola, 3639 — 224 St. Cor. Millard Ave., Chicago, Ill. 41-11

50,000 KNIH Uplně Zdarma
Je to zázračná kniha a posílá se POUZE MUŽŮM. Ona vám poví prostou, pochopitelnou řeč, jak lze vyčlenit ztracenou možnost, otravu krve či syfilis, ztrátu životní síly, ztrátu síly, újedy, nezálibnost, žaludční, jaterní, ledvinové a moččýchové nesnáze, revmatism, kapavku a nové chycené nemoci, silněnu roury močové a všechny nemoci vlastní mužům, ve vašem vlastním domově, privátně, tajně a za velmi nízkou cenu. Tato bezplatná kniha vám poví, proč trpíte a jak můžete se trvale vyléčit. Obsahuje celé skliditě vědomostí — právě to, co každý ženatý i svobodný muž měl by vědět. Tato kniha byla sepsána lékařem, který věnoval léta studiu a zkoumáním těchto zvláštních nemocí.
Pamatujte, že se posílá naprosto zdarma, vyplácené v prosté zapečetěné obálce. Neposílejte žádných peněz — pouze napište zřetelně svoje jméno a adresu na spodní kupon a pošlete nám jej ještě dnes.

KUPON NA BEZPLATNOU KNihu.
DR. JOS. LISTER & CO.
202-22 Fifth Ave., Chicago.
Přímou: Dle své nabídky byl bych poštěm, kdybych ne byl poslán dříve odrazem jednou z vašich bezplatných knih pro muže.
Jméno.....
Ulice a číslo.....
Město.....

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvousložkových poštovních parnicích od 7,500 do 10,000 tun nosnosti:
Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$55.00 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, která označena jest jako II. kajuta.
Vše jmenované parníky jsou výhradně nové, včetně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další zprávy podávají generální jednatelé:
aneb jejich zástupci v zemi.
A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborne Str., Chicago, Illinois.

České mlýny, ve Wilber, Nebr.
Vyrábětelé nejlepší pšeničné a pravé žitné mouky, jakož i české kroupičky.
Mouka naše jest k dostání v všech českých groceristů v Omaze a South Omaze.
Zda-liž jedenkrát zkuste mouku Wilberskou, která jest ta nejlepší v trhu, pečivo bude se na vás jen smát.
Tě máme sklady v Lincoln, Nebr., Cedar Rapids, Ia., Chicago, Ill., Oklahoma City, Okla., Marshalltown, Ia., a St. Louis, Mo. 46-12
ZVONIČEK & AKSAMIT, maj.

Nejsnadnější způsob k opatření si podivuhodného mluvícího stroje.
Zvláštní liberální nabídka pro čtenáře Pokroku Západu. Čtete! : : :
Iťdně, po zaplacení první splátky v obnosu \$5, opatří Vám do vašeho domova pramen nejpoutavější a nejpůsobivější záhy nového věku — fonograf či mluvící stroj, buď "Edison" anebo "Victor" výrobě Pomyšlete si, i při tomto nepoko-natelně mírném a snadném splácení prokáme Vám ku př. \$30 nebo \$40 stroj za NEJNÍŽŠÍ cenu, za kterou kdykoliv nahízen byl za ROTOVÉ kterýkoliv obehodníkem, v kterýkoliv čas a v kterýkoliv místě. \$1.00 týdně a žádný úrok. — \$1.00 týdně a budete mít zpěvy, orchestrální i duchovnou hudbu, ba, ierty a případy ve vašem mateřském jazyku, které lehce si opatříte v každém čas.
Některé z nejproslulejších zpěvů; nejkonselejší hudba kdykoli napsaná byla, produkovaná Čechy a Poláky, a nyní, při podivuhodném zlepšení mluvících strojů, tyto zpěvy a tato hudba mateřské země jsou lahodnější a sladší než kdykoliv před tím.
Bdělíte-li ve městě, přijďte a vyšetřte naše polské a české rekordy — pošlete si pro sák nejpůsobivější seznam, v kterém tyto rekordy jsou psány. Dále pamatujte, že zaplacení všechny dopravní výlohy na tyto stroje a rekordy všem čtenářům Pokroku Západu, když přísluhy jsou mimo města.
Nedokládáte kúpi na svůj dom — nikdy až domů nemíli jste takovou příležitost ku opatření si mluvícího stroje vysoké hodnoty za tak snadných podmínek — \$1.00 týdně a žádný úrok.

Jsme autorizovanými západními zástupci vyrábětelů
Edisonových fonografů a mluvících strojů
a máme na skladě v každé době přes 100,000 rekordů, počítaje v to každý český a polský rekord. Pošlete si dnes pro nový cenník, popisující tyto rekordy.

NEBRASKA CYCLE CO.
15th & Harney Sts. GEO. E. NICKELL, 334 BROADWAY, Omaha, Neb. Manager. Council Bluffs, Ia.

